Elijah and the journey to the whirlwind, 1 of 3
Elia ja matka tuulispäähän, osa 1/3

Hei kaikki,

Tänään puhumme Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen kanssa vaeltamisemme prosessista.

Paavali totesi 1. Kor. 10: 11:ssä, että Israelille tapahtuneet asiat toimivat esimerkkeinä meille. Niinpä tänään katsomme Elian ja Elisan tosielämän tapahtumia heidän vaeltaessaan kohti Elian kohtaamista kohtalon kanssa.

Kertomus tapahtuu 2. Kun. 2:ssa.

Jae 11 sanoo yksinkertaisesti: "...Kun he niin kulkivat ja puhelivat, niin katso, äkkiä ilmestyivät tuliset vaunut ja tuliset hevoset, ja ne erottivat heidät toisistansa," Kuningas Jaakon englanninkielinen Raamatunkäännös käyttää suomeksi sanaa 'tuulispää', mutta se on itse asiassa sana 'myrsky' tai 'rajuilma', tässä se nähdään tulisena kiivaana rajuilmana, joka hävisi yhtä nopeasti kuin nousi.

Ainakin yksi kommentoija esittää, että hepreankielisen ilmauksen voisi kääntää niin, että tuli 'kulutti' Elian, mikä kuten tuli tekee, nousi taivaaseen. Se heijastaisi hänen voittoaan vuorella 1. Kun 18:38:ssa, jossa taivaasta tuli alas tuli, joka kulutti uhrin, tässä tapauksessa Elia uhrasi itsensä Herralle.

Toisien sanoen ei ole mitään, joka viittaisi siihen, että Elian sielu meni Jumalan taivaaseen, vaan sen sijaan hän liittyi muiden kuolleiden joukkoon Paratiisissa, kun hänen ruumiinsa kului tulimyrskyssä, kun se katosi taivaisiin.

Tuo vain ajattelemista varten, mutta tämä on meidän fokuksemme...

Me kuitenkin olemme kiinnostuneet niistä paikoista, joihin he menivät ennen tuota kuuluisaa päivää.

Se, minne he menivät, ennen kuin Elia otettiin pois, toimii esimerkkinä omalle elämällemme, niille prosesseille, joita Jumala meissä työstää meidän kypsyessämme. Jotkut saattavat muistaa minun kertoneen, kuinka Isä kerran kertoi minulle sanottuani Hänelle, että Hänen elämänsä täytyy olla tylsää, sillä Hän tietää kaiken: "Nautin prosessista."

Se. että Kristus on meissä tarkoittaa, että Hän ei ole 'tuolla jossain' lievästi kiinnostuneena kolmantena osapuolena katsomassa meidän käyvän läpi juttua; ei, Kristus on meissä, hengessämme, joten Hän kulkee KANSSAMME ja MEISSÄ, kun me yhdessä kuljemme halki elämän.

Heidän vaelluksensa näytetään 2. Kun. 2: 1-11:ssa, kun Elia kertoo Elisalle, että tämä voi lähteä, jopa vaatii tämän lähtemistä, mutta Elisa kieltäytyy. He aloittavat Gilgalista, sitten kulkevat Betheliin ja sitten Jerikoon, sitten 'Jordanille'. Meille kerrotaan 1. Kun. 17:1:ssä, että Elia syntyi siellä, joten hän suuntasi kulkunsa kotia kohti kuollakseen tai tullakseen otetuksi.

Jokainen pysähdys matkan varrella on esimerkki omille 'pysähdyksillemme' vaelluksemme varrella kohti hengellistä kypsyyttä. Elisalle annetaan mahdollisuus jättää Elia kolme kertaa, ja joka kerran hän kieltäytyy. Eikö myös meillä kaikilla ole ollut mahdollisuuksia jättää vaelluksemme Herran kanssa ja luet tätä tänään, koska kieltäydyit? Vaikka olisit lähtenytkin joksikin aikaa Herran polulta pois, kyse oli vain tietystä ajasta ja se on menneisyydessä. Siellä sen täytyy pysyä.

Gilgal tarkoittaa 'pyörä' tai 'rullata' niin kuin pyörä rullaa eteenpäin: yhden kauden päätös ja toisen alku

Kun Mooses kuoli ja koko se sukupolvi, joka tuli Egyptistä, oli myös kuollut autiomaassa, heidän lapsensa menivät Luvattuun maahan Joosuan johdolla. (Kuuliaisuutensa tähden Joosua ja Kaaleb olivat ne ainoat kaksi Egyptistä tulleesta sukupolvesta, joiden sallittiin mennä Luvattuun maahan)

He pysähtyivät Gilgaliin, automaan rajalle aivan Jerikon itäpuolelle, eivät vielä Luvatussa maassa, mutta eivät enää olleet täysin autiomaassa. Siellä autiomaassa syntyneet nuoret miehet ympärileikattiin, mikä merkitsee, että he vastikään olivat tulleet liittoon Herran kanssa.

Room. 2: 29 ja Kol. 2:11 sanovat ympärileikkauksen olevan ennakkokuva, esimerkki meille 'sydämen ympärileikkauksesta', joka tapahtuu meidän uudestisyntyessämme – todisteemme liitosta Herran kanssa, joka sitten myös sinetöi meidät Pyhällä Hengellä. (Ef. 1: 13)

Joos. 5: 8-10 kirjaa tuon tapahtuman, ja Herra esittää kiinnostavan lausuman Joosualle: "Nyt Egyptin häväistys on pois päältänne." (suom. tässä)

Miksi? Miespuolisen heprealaisen ympärileikkaus on teko, jolla solmitaan liitto Jumalan kanssa, joten se on alku uudelle vaellukselle Jumalan kanssa ja menneisyyden jättämistä. Mutta huomaa, että he olivat fyysisesti menneisyytensä ja tulevaisuutensa rajalla. Rajalla tapahtui tämä: eivät vain heidän sydämensä muuttuneet kulkemaan täysimääräisesti Herran kanssa, vaan fyysisesti he tekivät päätöksiä ja toimivat niiden mukaisesti siirtyäkseen tulevaisuuteensa Herran kanssa.

Tämä on tärkeää. Ensin jätämme autiomaan sydämessämme, ennen kuin fyysisesti jätämme tilanteemme.

Autiomaassa nämä nuoret ihmiset olivat kärsineet vanhempiensa ja koko edeltäneen sukupolven menettämisen. Kaikki heidän vanhempiensa ystävät olivat kuolleet. Kaikki heidän sukulaisensa tuosta sukupolvesta olivat kuolleet yksi kerrallaan autiomaassa. Serkut, isovanhemmat, tädit, sedät ja enot – kaikki kuolleita. Vain heidän oma sukupolvensa oli jäänyt henkiin.

Omissa autiomaakokemuksissamme myös me koemme kuoleman: asioiden, tapojen, kerran läheisinä pitämiemme ystävyyssuhteiden. Jätämme ne kaikki taaksemme kulkeaksemme Luvattuun maahamme. Tuohon aikaan nämä lapset, jotka olivat syntyneet autiomaassa ja olivat nyt nuoria aikuisia, olivat vain kuulleet tästä Luvatusta maasta. He olivat unelmoineet siitä, puhuneet siitä, mutta vain Joosua ja Kaaleb olivat itse asiassa nähneet sen. Nämä kaksi miestä olivat esimerkkejä näille 'lapsille' siitä, kuinka elää elämää – ehkä sinulla on yksi tai kaksi sellaista ihmistä elämässäsi – ota heistä oppia!

Tämä on se paikka, Gilgal, jossa 2. Kun. 2:2 kirjaa Elian ensin ehdottaneen Elisalle, että tämä jäisi sinne

Elisa kieltäytyy. Hän ei tyydy vain olemaan rajakaupungissa. He ovat Gilgalissa, 'pyörä' tai 'rullaava', ja Elisa haluaa jatkaa eteenpäin rullaamista kohtalonsa polulla.

Hän ei halua elää toinen jalka menneisyydessä ja toinen jalka tulevaisuudessa, sillä hän tietää, että jos hän jää siihen, hän ei tule koskaan näkemään Lupausta. Joten hän jatkaa kulkemista Elian kanssa jättäen rajalla olemisen ajan taakseen eikä katso taaksepäin.

Niin tekivät myös nuoret israelilaiset, sillä sen jälkeen, kun he olivat parantuneet ympärileikkauksesta, väkevä Jerikon kaupunki oli heidän edessään – ensimmäinen askel Jumalan kanssa vaeltamiseen ja heillä on taistelu! Ehkä he luulivat Jumalan kanssa kulkemisen olevan helpompaa,

mutta ei, ensimmäinen asia heidän vaelluksellaan Hän tahtonsa mukaan ja kyse on väkevästä muurien ympäröimästä kaupungista, jonka täytyy sortua. Sen sijaan, että vetäytyisivät peloissaan ja epävarmoina, he etsivät Jumalaa, ja Hän näytti heille, kuinka voittaa ensimmäinen voitto.

Jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Elijah and the whirlwind 2 of 3, The spiritual border lands
Elia ja tuulispää, osa 2/3, Hengelliset rajamaat

Hei kaikki,

Jätimme Elian ja Elisan kävelemään pois raja-alueelta, Gilgalista. Olen kertonut siitä, kuinka emme voi elää toinen jalka menneisyydessä ja toinen tulevaisuudessa. Mutta Gilgalin historian liittyy enemmän, ja se on meille tärkeää vaelluksellamme.

Kauan ennen kuin Elia ja Elisa kulkivat tuolla alueella

Tuomarien kirjan luku 1 kertoo meille, että kun Israelin heimot menivät Luvattuun Maahan, ne eivät kukistaneet siellä asuneita kansoja ollen tottelemattomia Herralle. Ne tekivät kompromisseja pakanoiden kanssa luullen olevansa riittävät vahvoja vastustamaan näiden jumalia ja maailmallisia tapoja.

Tuo kompromissi alkoi melkein heti, kun he olivat jättäneet Gilgalin raja-alueen. He tekivät kompromisseja maassa olevien kansojen kanssa, tekivät sopimuksia heidän kanssaan ja sallivat heidän palvella jumaliaan. Herra sanoi Israelille, että he olisivat piikkejä heidän lihassaan ja ansoja heidän vaellukselleen Hänen kanssaan.

Tämä on synnin tapa. Parannuksen tekeminen tarkoittaa täydellistä eron tekemistä menneisyyden kanssa, mutta usein tapahtuu kompromissi ennen kuin aidosti etenemme uuteen elämäämme Kristuksessa. Israelilaiset olivat väsyneitä taistelemaan, joten he tekivät kompromisseja, ja tuo on esimerkki, jonka näemme kristittyjen elämässä tänään. "En voi voittaa tätä, joten minulla vain tulee olemaan tämä elämässäni, kunnes kuolen". Joskus riippuvuudesta kärsivä ajattelee, että 'vain vähän' ei vahingoita. Uuden testamentin fraasi on: "Vähäinen hapatus (hiiva) hapattaa koko taikinan." 1. Kor. 5:6 ja Gal. 5:9

Oman menneisyyden ja synnin 'rajamaasi' jättäminen siirtyäksesi omaan 'Luvattuun maahasi' on prosessi.

Elian ja Elisan täytyi kulkea pois tuolta alueelta. He eivät asuneet rajalla, eikä meidänkään tule asua hengellisellä rajamaallamme – he kulkivat eteenpäin. Gilgal kuten muistat tarkoittaa 'pyörä' tai 'rullaava'. Joten jatka liikkumista eteenpäin. Kertosäe Margaret Beckerin hienossa laulussa nimeltä 'Clay and Water' (suom. savi ja vesi) sanoo: "*Minä olen savea ja minä olen vettä, kaadun eteenpäin tässä järjestyksessä, samalla kun maailma pyörii ympäriinsä niin nopeasti, hitaasti olen tulossa siksi, joka olen.*"

Hitaasti olen tulossa siksi, joka olen. Saat asiat rullaamaan Jumalan kanssa Gilgalissa – paikassa, jossa tehdään parannus ja jätetään vanha uuden tullessa sen sijaan. Mutta kun Israel teki kompromissin maassa olevien pakanoiden kanssa, heti kun he olivat tehneet kompromissin ja sopeutuneet tuohon kompromissiin, Herra kohtasi heidät ja he tekivät parannuksen.

Ja tämä lisää uuden tekijän – he tekivät parannuksen, mutta heidät menneet kompromissinsa olivat olleet vakiintuneita niin pitkän aikaa, että he eivät kyenneet muuttamaan asioita.
Aika käsitellä maan asukkaat oli mennyt ohi, nyt he olivat jumissa päätöksensä seurausten kanssa – vaikka he tekivätkin parannuksen – Jumala ei taianomaisesti hyvittänyt heidän tottelemattomuuttaan – heidän täytyi käytännössä elää seurausten kanssa.

He olivat jumissa kompromissin teon sävyttämän elämän seurausten kanssa, vaikka he tekivät parannuksen.
Paikka, jossa Herra heidät kohtasi lähellä Gilgalia, on nimeltään 'Bokim', tai 'itkevä'.

Tuom. 2: 1-3 kertoo meille, että Herra meni Gilgalista kohtaamaan heidät sanoen: "Minä en riko liittoani teidän kanssanne ikinä." Hän sanoi heille heidän rikkoneen Hänen käskynsä olla TEKEMÄTTÄ sopimuksia maan asukkaiden kanssa ollen suoraan tottelemattomia sekä kysyi heiltä suoraan: "Mitä olettekaan tehneet?" He itkivät suuresti tuolla raja-alueella kutsuen sitä ITKEMISEKSI (Bokim).

Joten kun Elisa kieltäytyi jättämästä Eliaa, hän ilmaisi kieltäytyvänsä tekemästä kompromissia; hän tulisi kulkemaan Elian kanssa loppuun asti. Hän ei palaisi aiempaan elämäänsä maanviljelijänä* Hän liikkuisi eteenpäin Jumalan kutsuun elämässään. *(Elisa oli kyntämässä maata, kun Elia kutsui hänet: 1. Kun. 19: 19)

Enemmän Gilgalin historiasta: se on myös paikka, jossa Saulista tehtiin kuningas: 1. Sam. 11: 14

Kun Saulista tehdään kuningas, Samuel sanoo: '…menkäämme Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkuus'. Tämä on Israelille uuden päivän alku – tuomareista siihen, että on kuningas – ja he 'uudistivat' kuninkuuden siellä, se on jälleen omistautumisen ja tarkoituksellisesti vanhan jättämisen paikka uuden hyväksi.

Juuri raja-alueella me itse asiassa teemme muutoksen. Ilmaus 'tehdä parannus' tarkoittaa muuttaa mielensä. Tämä muutos tapahtuu ollessamme yhä synnissämme, kompromississamme, hengellisellä raja-alueellamme. Meidän sydämessämme, yksinkertainen muutos, vahvistamme sen, Kuka on elämässämme kuningas. Kuten Saul kruunattiin kuninkaaksi raja-alueella ja lähellä itkemisen paikkaa, niin myös mekin päätämme sen, Kuka tulee olemaan kuningas elämässämme ollessamme tuolla välissä olevalla maalla. Nyt meidän vain täytyy elää se todeksi.

Juuri Gilgalissa: 1. Sam. 13: 11-13:ssa ...missä
...Saul uhrasi uhrin Herralle, kun Samuel oli nimenomaisesti käskenyt hänen odottaa häntä. Hän anasti Samuelin auktoriteetin ihmispelkonsa takia, sillä kansa oli peloissaan. Sen sijaan, että olisi aloittanut uuden kauden elämässään jättämällä vanhat pelkonsa taakseen, Saul 'lankesi' vanhaan syntiin. Tekemällä niin, kieltäytymällä kasvamasta aikuiseksi Herrassa ja voittamasta menneisyyttään, hän menetti kuninkuuden sukulinjaltaan. Hän oli yhä kuningas ja saattoi elää elämänsä tuon tason hengellisellä ja henkilökohtaisella kasvulla, mutta kuninkuus ei säilyisi hänen suvussaan.

Tuohon pisteeseen asti Jumala olisi tehnyt Israelin kuninkaat Saulin Benjaminin sukulinjasta, mutta koska Saul vaaransi asemaansa uhraamalla uhrin, hän menetti asemansa. Monista kristityistä tuntuu tältä, he kokevat olleensa varhain elämässä Jumalan kutsumia ja sitten, kuten sanonta kuuluu, elämä yllättää. Nyt he ovat vanhoja ja tuo aika, jolloin on voinut tehdä muutoksia elämään, on ohi, ja he ovat lannistuneita ajatellen pettäneensä Jumalan.

Hyvä uutinen on, että olemme Uuden testamentin ajoissa, jotka paljastavat Kristuksen meissä ja että on 'tulevia maailmanaikoja' Ef. 2:7 ja muiden Raamatun kohtien mukaan. Se tarkoittaa, että jos jokin meni sinulta tässä elämässä ohi, Jumalan sana sinulle tulee toteutumaan, mutta se saattaa viedä toiset 200 tai 500 vuotta tai enemmän – mutta tulet vaeltamaan siinä,

mihin Hän myös sinut kutsui. Olemme ikuisuudessa, joten parhaat päivämme ovat edessämme.

Viimeinen kappaleemme Gilgalista: 1. Sam. 15: 11-13:ssa Sauli teki sen jälleen – Häntä oli käsketty olemaan tekemättä kompromisseja noiden ihmisten suhteen, mutta hän oli tottelematon, koska hän ei koskaan voittanut ihmispelkoa. Hän piti ne eläimet, jotka piti uhrata Herralle Gilgalissa. Hän luuli voivansa kiertää kuuliaisuutta uhraamalla Jumalalle ja että Jumala tyytyisi siihen.

Juuri täällä Samuel sanoi hänelle jakeissa 22-23: "…kuuliaisuus on parempi kuin uhri ... tottelemattomuus on taikuuden syntiä (taikuus manipuloi Jumalan Sanaa ja faktoja sopimaan omiin suunnitelmiin), , ja niskoittelu on valhetta ja kuin kotijumalain palvelusta."

Kaikki tuo oli Elian ja Elisan mukana heidän kulkiessaan pois Gilgalista. Pois rajamailta. Pois menneisyydestä. Elisa ei tiennyt tarkkaan, mitä edessäpäin olisi, mutta hän tiesi, ettei tulisi koskaan enää palaamaan raja-alueelle toinen jalka menneisyydessä ja toinen tulevaisuudessa. Oli aika liikkua kohti tulevaisuutta, eikä hän jättäisi Elisaa ennen kuin hänen tulevaisuutensa paljastettaisiin hänelle! Jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Elijah & Elisha, 3 of 3
Elia ja Elisa, osa 3/3

Hei kaikki,

Elia ja Elisa ovat nyt lähteneet Gilgalista 2. Kun 2:ssa ja saapuvat Beteliin. Betel tarkoittaa 'Jumalan talo'.

Betel on paikka, jossa Jaakob näki näyn enkeleiden kulkemisesta ylös ja alas. (1. Moos. 28)
Myöhemmin Jaakobin elämässä 1. Moos 35:1:ssä Herra ilmestyi hänelle ja käski häntä palaamaan Beteliin muistuttaen hänen paenneen sinne veljensä Eesaun vihaa (ennen kuin he tekivät sovinnon) – ja kohdanneen Jumalan silloin kun vähiten sitä odotti.

Eikö tuo ole niin Herralle tyypillistä? Jaakobin tavoin me toisinaan löydämme kohtalomme juostessamme sitä pakoon. Löydämme 'Jumalan talon' keskellä pelkoa ja konfliktia, keskellä sitä, kun juoksemme pakoon jotakin ja jotakuta; ja juostessamme törmäämme Jumalaan.

Elia kysyy Elisalta, haluaako tämä jäädä, mutta hän kieltäytyy. Virkistäytyminen Betelissä on mukavaa, Elisan täytyy jatkaa liikkeellä oloa löytääkseen kohtalonsa. Jopa Jumalakaan ei voi ohjata pysäköityä auta.

He saapuvat Jerikoon – voiton paikkaan.

Muistanette, että vuosia aiemmin Joosua oli johdattanut Israelin Luvattuun maahan vain löytääkseen muurien ympäröimän Jerikon. Näemme Elisan etenemisen: Gilgalista pohjoisen raja-alueelta kävelemistä etelään itkun paikkaan, edelleen Jumalan taloon ja virkistäytymiseen. Nyt Jerikoon, ensimmäiseen rajamaahan, jonka Israel koki, ensimmäisen Jumalan heidän puolestaan voittaman taistelun paikkaan, esikuvat ensimmäisestä taistelusta, jonka Hän voitti puolestamme sen jälkeen, kun synnyimme uudesti. Muurit vaikuttivat ylitsepääsemättömiltä, mutta Jumala teki sen puolestasi, Hänen toimestaan nuo muurit sortuivat! Mikä ilo!

Elia pyysi häntä jäämään. Ehei. Ei ikimaailmassa. Elia kertoo hänelle, että Herra lähettää hänet Jordanin virralle ja Elisa sanoo, että hän menee myös. 2. Kun. 2:6.

Vuosia ennen kuin Joosua johdatti nuoren kansakunnan pois erämaasta, liiton arkkia kantaneet papit astuivat Jordaniin. Vedet jakaantuivat ja he astuivat Luvattuun maahan vesien välissä ollutta kuivaa maata pitkin. (Joos. 3: 15-17).

Joten tästä löydämme viimeisen pysähdyspaikan Elialle ja Elisalle, ja jälleen kerran vedet jakaantuvat, kun Elia ottaa viittansa ja lyö vettä. Heidän saavuttaessaan toisen puolen tulinen tuulenpuuska erottaa heidät eikä Eliaa enää nähdä. Hänen viittansa putoaa maahan ja Elisa noukkii sen omakseen. 2. Kun. 2:8

Elia edustaa kaikkia profeettoja ja Vanhan testamentin profeetallisia sanoja. Kirkastusvuorella Mooses (Laki) ja Elia (profeetat) puhuivat laista ja profeetoista Jeesukselle Hänen kuolemastaan. (Lk. 9: 30-31)

Elia on suoraan kytköksissä Johannes Kastajaan, jonka Jeesus sanoi Elian tyyppinen. (Matt. 11:14) Tämä merkitsee, että Elian kohdalla oli kyse Israelin tuomisessa parannuksen teon paikalle. Jos Elia siis edustaa

parannuksen tekemistä, Elisa edustaa pelastusta ja elämää Kristuksessa, 'seuraavaa askelta' parannuksen tekemisen jälkeen, mikä on 'usko Jumalaan'. (Hepr. 6: 1-2)

Elia teki kaksinkertaisesti Elian ihmeet, ja useimmat niistä oli 'yhteiskunnallisia' ihmeitä.
Useimmat Elisan tekemistä ihmeistä eivät olleet persoonakohtaisia parantumisia, jotka vaikuttivat vain parantuneeseen ihmiseen. Useimmat hänen ihmeistään olivat sellaisia, joita kutsuisimme 'yhteiskunnallisiksi' ihmeiksi, mikä on ennakkokuva Jeesuksesta ja siitä, mihin meidän huomiomme 'ihmeiden' kohdalla pitäisi suuntautua.

2.Kun. 4 alkaa leskellä, jolla on kaksi poikaa ja jonka aviomiehen yllättävä kuolema on jättänyt raskaisiin velkoihin. Elisa sai hänet käyttämään jokaisen omistamansa ja lainaamansa astian, ja ihmeellisesti öljy moninkertaistui täyttäen jokaisen astian. Nainen myi sitten öljyn ja maksoi velkansa. Sureva perhe saattoi elää velattomana, 'yhteiskunnallinen' ihme.

Suuri joukko oli tehnyt padallisen keittoa vain havaitakseen sen olevan myrkyllistä ja sairastuttavan heidät melkein kuolleiksi. Elisa neutraloi yliluonnollisesti myrkyn, jotta he kykenivät syömään keittonsa.

2.Kun. 5:ssa meillä on lepraa sairastava Naaman, koko Syyrian armeijan kenraali, joka paranee, tuo turvallisuuden koko Israelin maalle ja saa Syyrian kunnioittamaan Israelin Jumalaa.

2.Kun. 6:ssa ryhmä kaataa puita rakentaakseen koteja, ja kirveen terä lentää varresta veteen. Elisa sai terän kellumaan niin, että se voitiin ottaa talteen, mikä hyödytti kaikkia, jotta he saattoivat jatkaa rakennusprojektejaan.

Suurin osa seurakuntaa haluaa 'henkilökohtaisen' tai itsekeskeisen ihmeen kokonaisia ihmisryhmiä siunaavan ihmeen sijaan.

Varmasti ihmeet ovat henkilökohtaisia ja yksilöllisiä. Kun Elisan palvelutyö on ennakkokuva Jeesuksesta ja Kristuksen ruumiista, näemme ihmeiden hyödyttävän suoraan ihmisryhmiä ja kansakuntaa.

Pohdi, että Jeesus ruokki tuhansia moninkertaistamalla ruoan ei vain kerran, vaan kahdesti. Hän muutti veden viiniksi, ei jonkun yksilön, vaan kymmenien hääjuhliin kokoontuneiden hyväksi. Surkastuneen käden omannut mies saattoi parannuttuaan heti palata töihin elättämään itsensä

ja perheensä. Nainin lesken ainoa poika oli kuollut, mikä olisi jättänyt hänet puutteenalaiseksi, joten Jeesus herätti pojan kuolleista.

Mies, jolla oli legioonittain demoneja, terrorisoi koko kaupunkia, sillä häntä ei pystytty pitämään sidottuna edes ketjuilla – Jeesus vapautti hänet tuoden hänelle rauhan ja pelastuksen, sekä rauhan koko alueelle. Sadanpäämiehen palvelijan parantuminen toi järjestyksen jälleen tämän tärkeän upseerin kotiin ja niin edelleen.

Apt. 9:ssä ompelijatar Dorkas herätettiin kuolleista sen jälkeen, kun surijat näyttivät Pietarille kaiken sen mitä hän oli ommellut paikalliselle Kristuksen ruumiille ja kuinka tärkeä hän heille oli. Apt. 20: 8-12:ssa Paavali herätti kuolleista nuoren miehen, joka oli nukahtanut Paavalin jatkaessa pitkään puhumistaan – tietysti Herra herättäisi hänet kuolleista! Siis jotta kukaan ei voisi syyttää Paavalia tai Herraa hänen kuolemastaan, ja koko ruumis näkisi Jumalan voiman.

Ihmeet ovat ennen kaikkea vahvistus siitä, että Jeesus on Se, joka Hän väittää olevansa. Ihmeet ovat taivaan vahvistus evankeliumin viestille. (Mk. 16:20) Toiseksi ihmeet ovat perheitä, ystäviä, työtovereita ja uskonystäviä varten. Viimeksi, ihmeet ovat ainoastaan yksittäistä koskevia, vain tiettyä yksilöä varten.

Se, mitä olen kertonut tässä viimeisessä osassa, liittyy siihen, mitä Herra minulle kertoi erään ilmestymisensä aikana muutama vuosi sitten, kun Hän sanoi, että kotiseurakunnat tulisivat olemaan pääpaikkoja ihmeiden löytämiselle. Osa Hänen perustelustaan on, että jos on pieni ihmisjoukko kulkemassa elämän halki yhdessä, silloin kun yksi on siunattu, kaikki ovat siunattuja, kun yhtä sattuu, kaikkia sattuu. Joten Hänen prioriteettinsa on niin kuin nähdään Raamatussa ja niin kuin yllä on lueteltu.

Nyt on meille Kristuksen ruumiissa koittamassa aika, jolloin keskellämme näkemämme ihmeet tulevat olemaan kyllä yksilökohtaisia, mutta monissa tapauksissa 'yhteiskunnallisia ihmeitä', koko ruumiille ja niille, joita se eniten koskee. On tulossa aika, jolloin ruoka moninkertaistuu perheille ja suuremmille 'seurakunnan' kokoontumisille kodeissa. Ihmeitä kuten työpaikkoja ja huolenpitoa tullaan näkemään yhä tavallisemmin. Kun muutamme prioriteettimme niiksi, jotka ovat Herran prioriteetteja, alamme etsiä Häntä eri paikoista kuin mistä ennen olemme etsineet, ja tulemme näkemään ihmeitä, jota emme ennen ole nähneet.

Toivon tämän olleen kiinnostavan ja ajatuksia herättävän – siunauksia! Uusi aihe ensi viikolla.

John Fenn/LL